

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/119/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112011083
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Tomčovčík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7112011083.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Tomčovčíka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. februára 2016, v trestnej veci proti obžalovanému S. N. G. Y., pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr.zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., o odvolaní obžalovaných S. N. G. J. J. Q. proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 5 T 78/2012 z 19.10.2015 takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 321 ods.1 písm.d/, e/, ods.3 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výrokoch o trestoch a spôsoboch ich výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. u k l a d á obžalovaným:

X. S. N., Q.. XX.X.XXXX T. X., trvale bytom X., T.N. Č.. XX, bez zamestnania, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Košice - Šaca,

podľa § 188 ods.2 Tr.zák., § 37 písm.h/, písm.m/ Tr.zák., § 38 ods.2 ,ods.5 Tr.zák., § 42 ods.1 Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 a 1 (päť a pol) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 4T/93/2011 zo dňa 9.1.2013, ktorým mu bol podľa § 188 ods.2 Tr.zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

X. J. J. Q., Q.. X.X.XXXX T. X., trvale bytom T. F. Č.. XX, bez zamestnania t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS pre mladistvých v Sučanoch,

podľa § 188 ods.2 Tr.zák., § 117 ods.1 Tr.zák., § 37 písm.h/, m/ Tr.zák., § 38 ods.2, ods.5 Tr.zák., § 42 ods.1 Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.4 Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 4T/93/2011 zo dňa 9.1.2013, ktorým mu bol podľa § 188 ods.2 Tr.zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 5T 78/2012 z 19.10.2015 boli obžalovaní S. N. G. J.. J. Q. uznaní vinnými zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr.zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že v X. na ul. J., oproti M., na chodníku vedľa K. J. dňa 13.1.2012 v čase okolo 21.30 hod. napadli J. U., a to tak, že ml. Q. ho udrel päšťou do ucha, kričali naňho, aby im dal notebook, ktorý mal v taške prevesenej cez plece, lebo ináč bude zle a keď odmietol, zvalili ho na zem, dali mu tam dve facky a kopli do brucha. Následne mu z pleca stiahli tašku s notebookom zn. D. Č.. XXXXXX a odišli s ním preč, čím mu spôsobili roztrhnutie blany bubienka pravého ucha s dobou práceneschopnosti 21 dní a odcudzením notebooku škodu vo výške 418,59 Eur.

Za to súd obžalovanému S. N. podľa § 188 ods.1, § 38 ods.2, 5, § 37 písm.h/, m/, § 42 ods.1 Tr.zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) a pol roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 3 T 127/2012 zo dňa 16. apríla 2013, ktorým súd podľa § 44 Tr.zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 pretože tresty uložené rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 3 T 65/2012 zo dňa 24.10.2012 v trvaní 3 roky nepodmienečne a rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 4 T 93/2011 zo dňa 9.1.2013 v trvaní 4 roky nepodmienečne pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočné, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Obžalovanému ml. J. Q. súd podľa § 188 ods.1, § 117 ods.1, § 38 ods.2, 5, § 37 písm.h/, m/, § 42 ods.1 Tr.zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 5 T 78/2012 zo dňa 23. marca 2015, ktorým súd podľa § 44 upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, pretože pokladal trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 4 T 93/2011 zo dňa 9.1.2013, ktorým bol odsúdený podľa § 188 ods.2, s poukazom na § 117 ods.1 Tr.zák., za použitia § 41 ods.2 Tr.zák., s prihliadnutím na § 38 ods.3, § 36 písm.j/, písm.l/, § 47 písm.h/ Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 117 ods.4 Tr.zák. zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu pre mladistvých, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. okresný súd uložil obžalovaným povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne spôsobenú škodu pre poškodenú J. U., Q.. XX.X.XXXX v X., vo výške 418,59 €.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol ihneď po jeho vyhlásení napadnutý odvolaniami obžalovaných S. N. G. J.. J. Q.. Obidvaja obžalovaní napadli rozsudok okresného súdu vo výroku o uznanej vine a uloženom treste.

Obžalovaný S. N. podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne H.. Z. N.. Úvodom opísal predchádzajúci priebeh trestného stíhania, ako i obsah zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7To 16/2014 z 27.2.2014. V podanom odvolaní vyjadril nesúhlas s prezentovaným názorom druhostupňového súdu uvedenom v citovanom uznesení s tým, že jeho vina nebola jednoznačne a procesne správnym spôsobom v danom trestnom stíhaní preukázaná. V ďalšej časti odvolania zvýraznil, že nasledujúci deň po jeho zadržaní bol vypočúvaný bez možnosti požiť

psychotropné látky, na ktorých bol závislý. Vzhľadom na tieto okolnosti možno vyjadriť pochybnosti, že bol plne spôsobilý rozpoznať a ovládať obsah svojho konania v súvislosti s uvedenou výpoveďou. Obžalovaný sa ďalej v podanom odvolaní podrobne zaoberal výpovednou hodnotou jednotlivých zabezpečených a vykonaných dôkazov s tým, že spochybňoval tie dôkazy, ktoré mali svedčiť o jeho vine. Zároveň poukázal na ustanovenie § 126 ods.2 Tr.por., podľa ktorého je potrebné vykonať procesne správne rekogníciu. opoznanie páchatel'ov zo strany poškodeného spochybnil z toho dôvodu, že tomuto boli zo strany vyšetrovateľa pred vykonaním rekognície ukázané fotografie, na ktorých bol vyobrazený spolu s obžalovaným ml. J. Q.. Podrobným spôsobom uviedol zákonné podmienky vykonania rekognície podľa § 126 Tr.por. s tým, že v konkrétnom prípade trestného stíhania táto nebola vykonaná procesne správnym spôsobom, a preto závery z jej vykonania sú pre uznanie viny nepoužiteľné. Obžalovaný taktiež zvýraznil rozpory vo výpovediach svedka J., svedkyne N. a svedka F.. Z uvedených dôkazov preto podľa jeho názoru nemožno vytvoriť súvislú reťaz nepriamych dôkazov jednoznačne vedúcich k záveru o uznanej vine. Vzhľadom na uvedené obžalovaný S. N. navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.a/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a podľa § 322 ods.3 Tr.por. rozhodol o jeho oslobodení spod podanej obžaloby, a to z dôvodu uvedeného v § 285 písm.c/ Tr.por.

Odvolanie obžalovaného ml. J. Q. bolo odôvodnené prostredníctvom jeho obhajcu H.. J. X.. Úvodom odôvodnenia obžalovaný opísal výrokové časti napadnutého rozsudku s tým, že podľa jeho názoru v konaní pred prvostupňovým súdom nebol predložený žiaden zákonný priamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo žalovaného trestného činu. Prvotnú výpoveď spoluobžalovaného S. N. z prípravného konania, v ktorej mal potvrdiť spáchanie trestného činu, je pre účely trestného konania jednoznačne nepoužiteľná, a to z dôvodu nedostatku kontradiktórnosti tak, ako to správne konštatoval prvostupňový súd vo svojich predchádzajúcich rozsudkoch z 2.10.2013 a z 23.3.2015. Obžalovaný svoje označenie ako páchatel'a poškodeným na hlavnom pojednávaní považoval za sporné s tým, že by súd na takýto úkon nemal prihliadať. V prípravnom konaní boli pri vykonávanej rekognícii porušené základné zásady Trestného poriadku. Takéto tvrdenie vyplýva aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČSR. Svedecké výpovede zainteresovaných svedkov sú podľa názoru obžalovaného úplne protichodné s tým, že očitý svedok X. J. priebeh udalostí opísal nehodnoverným spôsobom. Jeho výpoveď je taktiež nepoužiteľná v trestnom konaní. Výpovede ďalších svedkov možno hodnotiť iba ako nejednoznačné a nepriame dôkazy o tom, že sa stal nejaký skutok, ktorý spáchali nestotožnené osoby. Pokiaľ by však existovali dôkazy, ktoré by odôvodňovali jeho viny, uložený trest považoval za neprimeraný, a to predovšetkým s poukázaním na jeho predchádzajúce odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 4T 93/2011 zo dňa 9.1.2013, ktorým mu bol uložený pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods.2 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu pre mladistvých. Vzhľadom na to, že súčasne posudzovaného trestného činu sa mal dopustiť pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku v trestnej veci vedenej pod sp.zn.4T 93/2011, mal by podľa jeho názoru súd upustiť od uloženia súhrnného trestu. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol podľa § 322 ods.3 Tr.por. s tým, že ho spod podanej obžaloby podľa § 285 písm.c/ Tr.por. oslobodí. V prípade, že odvolací súd bude mať preukázanú otázku zavinenia, navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods.1 písm.e/ Tr.por. zrušiť vo výroku o uloženom treste a vzhľadom na už citované predchádzajúce odsúdenie, upustiť od uloženia súhrnného trestu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach obžalovaných tieto zotrvali na dôvodoch, ktoré boli obsahom písomného odôvodnenia odvolania. Taktiež zotrvali na už prezentovaných návrhoch na rozhodnutie odvolacieho súdu.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolania obidvoch obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné. Napadnuté rozhodnutie okresného súdu považoval v celom rozsahu za zákonné a dôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zistil, že odvolania obžalovaných boli podané oprávnenými osobami a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr.por. V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr.por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 Tr.por. odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaných sú dôvodné, avšak z inej, ako nimi namietanej časti napadnutého rozsudku.

Pokiaľ sa týka vykonaného dokazovania v súvislosti s podanými odvolaniami, ako i predchádzajúceho trestného stíhania, je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že trestná vec obžalovaných S. N. G. J.. J. Q. bola predmetom odvolacieho konania na Krajskom súde v Košiciach už v dvoch prípadoch, a to 27. februára 2014 a 23. júla 2015. V oboch prípadoch v rámci odvolacieho konania krajský súd napadnutý oslobodzujúci rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Podrobné právne dôvody týchto rozhodnutí sú uvedené v časti ich odôvodnenia s tým, že tieto boli doručené jednotlivým stranám trestného konania.

Dôkazná situácia oproti predchádzajúcim konaniam na druhostupňovom súde ostala fakticky bez zmeny s tým, že obidvaja obžalovaní spáchanie trestného činu na hlavnom pojednávaní popreli a zo spáchania trestného činu ich usvedčoval poškodený J. U.. Poškodený páchateľov trestného činu opoznal a označil a na tejto výpovedi zotrval aj v konaní pred súdom.

Obvinenie podľa § 206 ods.1 Tr.por. bolo obidvom obžalovaným vznesené 31.1.2012, pričom prvotná výpoveď bola u obžalovaného S. N. vykonaná 15.2.2012 a u obžalovaného ml. J. Q. 23.3.2012.

Obžalovaný S. N. sa pri svojom výsluchu dňa 15.2.2012 k stíhanej trestnej činnosti v celom rozsahu priznal, pričom uviedol podrobné okolnosti spáchania stíhaného trestného činu, ako i následné skutočnosti ohľadne odpredaja odcudzeného notebooku poškodeného. Po vzatí obžalovaného S. N. do väzby pri svojom ďalšom výsluchu dňa 2.4.2012 spáchanie stíhaného trestného činu v celom rozsahu poprel.

Obžalovaný ml. J. Q. pri svojom výsluchu dňa 23.3.2012 využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať.

Po vznesení obvinenia dňa 29.5.2012 bol za prítomnosti obhajcov obžalovaných vypočutý aj poškodený J. U.. Poškodený pri uvedenom výsluchu jednoznačne ako páchateľov stíhaného trestného činu označil obžalovaného S. N. G. J.. J. Q.. Poškodený podrobne opísal spôsob svojho napadnutia, ako i odcudzenia osobných vecí.

V predmetnom trestnom stíhaní boli vypočutí i ďalší zainteresovaní svedkovia, ktorých obsah výpovedí už bol reprodukován krajským súdom pri jeho predchádzajúcich rozhodnutiach. V súhrne z týchto výpovedí možno ustáliť, že obidvaja obžalovaní sa v čase spáchania stíhaného trestného činu mali nachádzať v blízkosti poškodeného.

V trestnom stíhaní obžalovaných boli vypracované aj súdnoznalecké posudky, a to z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie ohľadne zranenia poškodeného, ako i odvetvia psychiatrie, a to k duševným stavom obžalovaných. Obžalovaný S. N. mal v čase spáchania činu rozpoznať jeho nebezpečnosť pre spoločnosť a rovnako bol schopný svoje konanie ovládať. Zároveň bola u jeho osoby konštatovaná závislosť od návykových látok cannabisu a pervitínu. Obžalovaný ml. J. Q. bol taktiež schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a rovnako mal byť schopný svoje konanie ovládať. Aj v tomto prípade bola u jeho osoby konštatovaná závislosť od pervitínu.

Spisový materiál ďalej obsahuje množstvo listinných dôkazov, medzi ktoré patrili zápisnice o vykonaných úkonoch rekognície, úradné záznamy, ako i lekárske správy a potvrdenia.

Tieto dôkazy krajský súd v súhrne vyhodnotil ako svedčiace v neprospech obžalovaných s tým, že potvrdzujú ich vinu zo stíhaného trestného činu. Právny názor týkajúci sa viny obidvoch obžalovaných krajský súd už vyjadril vo svojich citovaných predchádzajúcich rozhodnutiach v súvislosti s podanými odvolaniami prokurátora. Druhostupňový súd považuje za potrebné zvýrazniť len tie okolnosti prípadu, ktoré boli spochybené súčasne podanými odvolaniami obžalovaných.

V prvom rade je potrebné uviesť, že v priebehu vykonaného trestného stíhania bola jednoznačným spôsobom zadokumentovaná prítomnosť obžalovaných na mieste činu. Takéto tvrdenie vyplýva z výpovedí zainteresovaných svedkov. Obsahy týchto výpovedí svedkov boli uvedené v predchádzajúcich

rozhodnutiach krajského súdu. Sám poškodený potvrdil, že v inkriminovanom čase bol zo strany obžalovaných fyzicky napadnutý, pričom mu odcudzili osobné veci. Záver o fyzickom napadnutí poškodeného je potvrdený lekárskymi správami, resp. znaleckým dokazovaním z odboru zdravotníctva. V neposlednom rade nemožno opomenúť tú skutočnosť, že v trestnom stíhaní bola produkovaná výpoveď svedka W. F., ktorý mal od obžalovaných odkúpiť odcudzený počítač. Podľa aktuálnych odpisov registrov trestov je zrejmé, že osoby obžalovaných sú kriminálne narušené a tieto sa už aj v minulosti dopustili rovnakej trestnej činnosti, ako je tá, ktorá bola predmetom posudzovania druhostupňového súdu v odvolacom konaní.

Krajský súd preto v naznačených súvislostiach, ako i podrobnými dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí dospel k záveru, že obžalovaní sú páchatelia stíhanej trestnej činnosti a rozsudok okresného súdu je preto v otázke uznanej viny v celom rozsahu zákonný a dôvodný.

V odvolacom konaní na základe podaných odvolaní obžalovaných druhostupňový súd však zistil, že okresný súd pochybil pri ukladaní súhrnných trestov. Podľa § 42 ods.1 Tr.zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Okresný súd mal preto správne súhrnné tresty obžalovaným uložiť k rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 4T 93/2011 z 9.1.2013, ktorým boli obidvom obžalovaným ukladané tresty pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods.2 Tr.zák. V tejto súvislosti mal okresný súd správne postupovať aj podľa § 41 ods.2 Tr.zák., nakoľko obžalovaným mal byť uložený úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami. Súhrnné tresty podľa tohto záveru nebolo možné uložiť k rozsudkom Okresného súdu Košice II, v ktorom v jednom prípade u obžalovaného S. N. bolo podľa § 44 Tr.zák. upustené od uloženia ďalšieho trestu a v druhom prípade u obžalovaného ml. J. Q. podľa § 44 Tr.zák. bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Takýto postup okresného súdu v predmetnom trestnom stíhaní nezohľadňoval všeobecne platné zásady pre ukládanie súhrnného trestu tak, ako sú tieto definované v príslušných platných ustanoveniach Trestného poriadku. Krajský súd v rámci odvolacieho konania preto naznačené pochybenie prvostupňového súdu napravil vlastným rozsudkom, a to len v tom rozsahu, ktorý nebol na ujmu obžalovaných. Rozsudok okresného súdu nebol v časti výrokov o uložených trestoch napadnutý odvolaním prokurátora, a preto aplikácii správnych ustanovení Trestného zákona bránila zásada „reformatio in peius“.

Pokiaľ sa týka výroku o náhrade spôsobenej škody tento považoval krajský súd za zákonný a zodpovedajúci dikcii ustanovenia § 287 ods.1 Tr.por. Preto inak napadnutý rozsudok ostal nezmenený.

Na základe týchto dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.